ANUL XI. No. 1267 · 6 PAGINI 6 LEI · Vineri 10 Noembrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an .... LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

In fine, se predă...

D. Dem. Rădulescu, directorul Școlii Superioare de Comerț din București a luat cunoștință de articolul nostru de zilele trecute și a binevoit să se desvinovățească prin ziarul «Tempo». Este deadreptul lăudabilă graba cu care d. director a ținut să pună lucrurile la punct, deși, între noi fie zis, nu i-am adus acuzații infamante. Am arătat numai că d. director, fiind solicitat de un tânăr profesor de educație fizică să-i acorde în școala pe care o conduce, o ciosvârtă de catedră în specialitatea sa, a binevoit să răspundă că, deoarece are vitrina doldora de cupe și trofee sportive nu găsește necesar să răpească din timpul prețios al elevilor pentru o îndeletnicire a cărei utilitate n'a putut o încă sesiza. Deși tânărul profesor de educație fizică, pentru a stimula bunăvoința d-lui director și-a oferit serviciile în mod absolut gratuit.

Așa dar, acuzații nu prea grave, cu toate că dezinteresarea pentru sport și educație fizică a d-lui director echivalează cu o flagrantă călcare a celei mai recente dispoziții emanată dela ministerul de instrucțiune publică prin care se impune școlilor superioare de comerț introducerea educației fizice în programa analitică. Dar, de când oare călcarea unei dispozițiuni oficiale, mai ales în materie de școală, constitue un delict?

Pe drept cuvânt deci, ne-a mirat graba cu care ne răspunde d. director Dem. Rădulescu.

Și iată acum răspunsul:

«Refuzul care a supărat pe tânărul candidat se baza pe o serie de argumente de ordin programatic și administrativ.

«In primul rând, ministerul instrucțiunii a dispus introducerea educației fizice în școlile comerciale superioare la o dată ulterioară alcătuirii programului școlar, astfel încât toate cele cinci ore zilnice sunt ocupate de obiecte principale.

«Pe lângă aceasta, școala comercială nu dispune de o sală de gimnastică și nici de o curte utilizabilă măcar în sezonul cald. In orice caz școala nu poate avea azi în buget un astfel de fond. Cel mult el poate fi introdus în bugetul din Aprilie.

«Incidentul cu vitrina cu trofee (cupe și alte premii) s'a produs numai ca o aluzie la insistența profesorului care în loc să înțeleagă situația reală, s'a grăbit să atace pe un director de școală superioară care încă odată a dat dovadă că știe să susțină interesele de vitalitate materială și spirituală a instituției ce conduce».

Iată-ne așa dar puși la punct cât se poate de precis și — mai ales — cât se poate de urgent. Noi și profesorul.

Numai că pe marginea disculpării cu care ne-a onorat d. Dem. Rădulescu, găsim necesar să aliniem câteva argumente noui, cari desigur îl vor convinge și pe d-sa. Sperăm chiar, în mod definitiv și permanent, pentruca să nu ne trezim — doamne ferește — cu o nouă punere la punct tot atât de precisă și tot atât de urgentă ca cea de care ne ocupăm azi.

Așa dar, d. Rădulescu își motivează refuzul d-sale pe o serie de argumente de ordin programatic și administrativ. Era în dreptul d-sale să refuze pe baza unor astfel de argumente. Bineînțeles dacă ar fi fost reale și ar fi putut sta în picioare măcar două clipe. Pentrucă cele ce au urmat refuzului, dovedesc absolut contrariul.

Argumentul administrativ: lipsa fondurilor pentru plata profesorului de educație fizică. Or, noi am afirmat și d. Rădulescu nu ne-a desmințit, că profesorul solicitant i-a oferit serviciile în mod absolut gratuit. Așa că, vedeți...

Argumentul programatic: școala are la dispoziție cinci ore pe zi, din care nu poate rupe nici una pentru educația fizică. Aici e aici...

Căci, dacă nu există timp disponibil, cum se face totuși că, după ce am publicat primul nostru articol, Școala Comercială superioară din București de sub conducerea d-lui director Dem. Rădulescu, a început să practice educația fizică. Nu zâmbiți pentrucă nu e glumă (cel puțin până la un punct). Căci, într'adevăr, acolo unde gimnastica a fost afurisită și unde cupele sportive au fost declarate suprema rațiune, educația fizică și a găsit un adăpost comod și o grijulie supraveghere, deși programa, orele și celelalte, păreau a fi la un moment dat piedici insurmontabile. Numai că în graba sa legitimă de a ne urma sfatul, pe care înaintea noastră i l-a dat sfios profesorul de educație fizică, d. Dem. Rădulescu a însărcinat

L. ROȘIANU

(Continuarea în pagina 2-a)

Fantezii...

Intre Costel și Heliade Rădulescu

Atât cât ne ajută cunoștiințele noastre, niciunul din actualii oficiali ai Federației de football nu are ceva comun cu istoria. Deocamdată. Bine înțeles.

Strămoșii d.lui Luchide nu sunt citați în nici-o luptă a Românilor cu Turcii, dela Mircea cel Bătrân până la Regele Carol. D. Nae Lucescu n'a murit în lupta pentru desrobirea Oborului. Dovadă că mai trăește încă. Și apoi, pentrucă Oborul n'a fost niciodată robit decât de pasiunea — mereu în creștere — pentru clubul Unirea Tricolor.

Iar d. Radu Istrati — deși stă în Buzești și e prins de prieteni uneori... afumat — nu-și poate descoperi în hrisovul rubedeniilor sale, nicio legătură legală de rudenie cu frații Buzești, sau cu Radu dela Afumați.

Incât, nădejdea de încuscrire, cu celebritatea istorică a domnitorilor noștri din trecut, a rămas pentru suveranii actuali ai foot-ballului românesc, în viitor...

Pentru a preîntâmpina totuși o eventuală ingratitudine a strănepoților d-lui Iorga, cari ar putea să omită din «Istoria României sportive» pe d. Avram Rosenberg de pildă, Rombolul și-a căutat singur titluri de afinități istorice.

Și după multă cazně, a descoperit că are într'adevăr un oficial «fonetic înrudit» prin nume cu unul din eroii Istoriei de până acum a Românilor: d. Costel Rădulescu. Al cărui bunic — pentru nevoile prestigiului istoric al Federației — a fost consemnat prin Rombol, Heliade Rădulescu.

Evenimentul a fost sărbătorit firește, cum se cuvine. (Mi se pare că s'a dat și un banchet). Iar Costel și-a dovedit astfel încă o dată utilitatea la Federație. Adăugând cunoștiințelor sale de vechiu și emerit footballist (cari au constituit de multe ori cheia succeselor repurtate de reprezentativele noastre), un blazon istoric de o valoare indiscutabilă.

Descoperirea aceasta trebuia însă respectată. «Nepotul marelui Heliade» nu putea să rămână mai departe numai cu simpatia generală de care se bucură, cu familiarul titlu «Costel» sub care este cunoscut în toată țara și cu atribuția de «manager» admirabil al echipei noastre naționale. Trebuia utilizat pentru o reformă care să-i dovedească și avansarea în grad și rudenia, cu celălalt Rădulescu. Cu Heliade.

S'a instituit atunci un concurs intern. Fără publicitate. Dedicat numai oficialilor FRFA, care să găsească de ce reformă să fie legat numele lui Costel la Federație. Și cineva — nu știu încă cine — a găsit după multă cazně o soluție care a fost primită cu un unanim și salvator strigăt de bucurie.

Se găsise.

Heliade a fost campionul sistemului linguistic etimologic. Costel — care trăește aproape 80 de ani mai târziu decât Heliade — printr'un firesc progres, trebuia instituit leaderul principiului fonetic, în vocabularul footballului românesc.

Și fiindcă era vorba despre football, primul cuvânt a cărui scriere trebuia modificată, era chiar «football».

Așa se face că în locul vechei firme a Rombolului, pe care zugravul fixase într'o estetică englezească următoarea carte de vizită: FRFA *(Federația de «football» asociație) a apărut în Pas. Imobiliara o firmă românizată. Estetizată de acelaș zugrav, încremenit de ceiace era pus să iscălească: FRFA (Federația de «fulbol» asociație).*

Iată explicația românizării cuvântului «football», transformat pe firma Federației în... ceiace se poate citi astăzi pe această firmă.

In fața căruia trecătorii din Pas. Imobiliara au rămas de multe ori cu gura căscată.

Și care se explică însfârșit, prin înrudirea dintre fonetism și etimologism. Dintre Costel și Heliade Rădulescu.

GEORGE FULGA

Gazeta Sporturilor nu și-a uitat excursioniștii...

Multe lucruri se pot uita și chiar trebuie să se uite pentrucă mintea nesățioasă a omului este făcută tocmai să înmagazineze alte lucruri, să recepteze alte imagini și senzații. Insă unul dintr'acelea cari nu pot fi estompate atât de iute și de ușor din memorie, credem că este recenta și strălucit realizata excursiune a «Gazetei Sporturilor», la Budapesta...

Nu ne împăunăm într'un succes, a cărui desfășurare devenise un bun

public și putea fi controlat, cronometrat chiar, de către oricine. Nu ne fălim, exagerat, cu o izbândă la a cărei reușită legitimă au contribuit într'o egală măsură, cititorii noștri cași conducătorii acestui ziar. Ne putem însă permite, pe răbojii încă proaspeți ai amintirilor de peste hotare, să recapitulăm fazele și condițiunile cari au condus la organizarea primei noastre excursiuni.

La început se hotărâse formarea unui grup restrâns, alcătuit din direcția și personalul redacțional al «Gazetei Sporturilor», grup care, plecând să asiste la matchurile din capitala Ungariei, urma să reprezinte pe lângă îndatoririle sale de ordin profesional, și un prim început de unitate cordială, intimă, care să deschidă calea unor importante realizări viitoare.

Iată însă că unul dintre redactorii «Gazetei» propuse ideea unei excursiuni în mare la Budapesta. Excelent prilej pentru a aduna, în jurul publicațiunii, cât mai mulți înși, dornici de a admira un spectacol sportiv în străinătate și de a sonda, în acelaș timp, dacă prezumata simpatie a cititorilor pentru «Gazeta Sporturilor» presupusă după proporțiile permanente ale tirajului său, este chiar o realitate, pe care să se poată conta și în alte prilejuri, afară de acelea ale strictei aparițiuni periodice.

Ideea fu acceptată cu entuziasm și anunțată marelui public. Rezultat mai mult decât entuziasmant: în câte-va zile, numărul celor înscriși pentru plecarea la Budapesta depășia chiar cele mai optimiste așteptări. Grupurile de amatori sporiau, zi cu zi, apropiindu-se, repede, de cifra fatidică — 250 — peste care nu se mai putea trece, conform convenției cu organele C. F. R.

Totuși, aveam mereu ezitări și îndoeli. Vorba proverbului: «Românului îi e greu până ce se apucă; de lăsat se lasă el ușor...

Insă am trebuit să luăm de bună avalanșa aceasta de oferte. Oamenii ne-au adus, nu numai fotografii ci și acte importante precum și bani. Insfârșit: s'a încheiat pașaportul, s'a anunțat, cu gravitate momentul precis al pornirii, de teamă mereu să nu se producă între timp, vre-un cataclism cosmic, în stare să zdruncine toată întreprinderea și trenul a pornit, apăsat zdravăn de convoiul de vagoane al sportivilor.

Nu mai e nevoie să recapitulăm cadrul minunat în care și-a petrecut timpul, la Budapesta, caravana românească.

Totul a mers de minune. Spectacolul somptuos al frumoasei metropole era un tonic permanent pentru privirile excursioniștilor, confortul găzduirii o voluptate delicioasă cum nu multe se pot trăi în viață, iar divertismentele sportive în sine o încântare ce legitima orice iluzie și anticipație.

Reîntorși în țară, am primit câteva zeci de scrisori de mulțumire, de la cei cari, participând la excursie, au ținut să-și exprime, încăodată, adânca lor mulțumire pentru bunul tratament de care s'au bucurat, pentru cordialitatea cu care li s'a purtat de grijă, tot timpul, cât și pentru minunatele desfătări sufletești, din cari s'au împărtășit grație inițiativei fericite a conducătorilor «Gazetei Sporturilor».

Ei bine: efuziunea aceasta nereținută care ni s'a manifestat și care continuă să se exprime, în mărturisiri tardiv sosite, dar nu mai puțin îmbucurătoare, ne determină să transformăm, iarăși, în fapt, o idee care ne urmărește încă dela reîntoarcerea dela Budapesta. De atunci ne dădeam seama, știam, simțiam, că suntem obligați moralicește să organizăm o a doua excursiune în străinătate...

Satisfacția noastră pentru reușita primei expediții turistice nu reprezenta decât o poliță în contul obligațiunilor noastre viitoare... Și putem anunța, cu bucurie, că termenul scadenței se apropie...

Amănuntele le vom anunța într'un număr viitor. Ceeace putem spune, depe acum, este că proiectăm, pentru Crăciun, o mare și admirabilă excursie: la Budapesta și Viena.

Condusă ca și cea precedentă de o echipă de redactori ai noștri, această excursie va constitui un nou cadru de agrement și surprize sportive. Scrutând viața sportivă de

(Continuarea în pagina ...)

ROMANIA VA ORGANIZA PRIMUL CAMPIONAT BALCANIC DE CROSS-COUNTRY

M. S. Regele va patrona această competiție

Intr'unul din numerile trecute am anunțat inițiativa luată de Bulgari la congresul Balcanic ținut în toamnă la Atena, de a organiza la începutul verii viitoare primul campionat Balcanic de Decathlon.

Această nouă competițiune atletică va avea darul să complecteze în parte programul jocurilor Balcanice.

Tendința care se manifestă astăzi printre conducătorii atletismului din Balcani, este de a întregi programul acestei grandioase manifestațiuni atletice.

Alături de concursurile de atletism, o nouă competițiune de esență atletică are toate șansele de a fi creiată începând din anul viitor și anume este vorba de:

CAMPIONATUL BALCANIC DE CROSS-COUNTRY

Ideia nu este nouă. Ea a fost propusă de România în congresul Balcanic din 1931, dar înfăptuirea ei a fost mereu amânată.

Jugoslavia, pe de altă parte, a încercat de câteva ori să lărgească cadrul campionatului ei național de cross, dându-i un caracter internațional pentruca mai apoi să devină un campionat Balcanic.

Până în prezent însă, nici un stat nu a prezentat propuneri concrete cu privire la organizarea acestei alergări și din această cauză realizarea ei a rămas un simplu deziderat.

INIȚIATIVA ROMANIEI

Federația Română de atletism s'a gândit în ultimul timp în mod foarte serios la înfăptuirea acestei competițiuni, a cărei interes nu va putea scăpa nimănui.

In acest scop, FRA va intra în legătură chiar din acest an cu Federațiile de atletism ale Jugoslaviei, Bulgariei,

D. LT.-COL. EM. PALANGEANU
Președintele F. R. A.

Turciei și Greciei, spre a căpăta adeziunile acestor țări pentru creiarea campionatului Balcanic de cross-country.

In acelaș timp Federația noastră va cere introducerea unui clasament general al jocurilor, urmând a conta în acest clasament următoarele competițiuni:

Decathlonul Balcanic;
Campionatele de atletism;
Campionatul de cross-country.

CUM SE VA DESFAȘURA COMPETIȚIUNEA

Bucureștiul posedă unul din cele mai prielnice terenuri pentru cross-country.

Campionatul Balcanic ar urma să se desfășoare într'un cadru impozant. Va fi pus sub Inaltul Patronaj al M. S. Regelui și în acest sens d. lt. colonel Pălăngeanu va prezenta în numele F. R. A.-ului un memoriu. Un comitet de patronaj cuprinzând autoritățile de stat și sportive va lua ființă cu această ocazie.

Alergarea s'ar disputa în incinta hippodromului Băneasa. Acolo ar avea loc plecarea și sosirea, traseul urmând parcursul obișnuit al Campionatului Național de Cross-Country.

Distanța totală va fi de circa 10—12 km.

Fiecare țară ar putea prezenta o echipă formată din opt alergători, din care primii șease ar conta în clasament.

In ceeace privește condițiunile materiale, deși încă nu s'au stabilit, credem că țara noastră va oferi echipelor participante, întreținerea complectă pentru trei zile precum și costul călătoriei de la graniță la București.

Modul cum va fi prezentată propunerea FRA are toate șansele de a fi primită și astfel publicul bucureștean va avea putința să asiste la anul la un adevărat regal atletic.

Campionatul inter-balcanic de cross-country va fi o competițiune în genul faimosului *Cross al celor cinci națiuni* care repurtează în fiecare an un strălucit succes.

C. M.

Aiurea și la noi

Periodic ni se aduc la cunoștință fapte petrecute aiurea și pe cari nu știm ce ne îmboldește să le alăturăm, pentru comparație celor similare — ca obiect — dela noi.

Iată unul recent. In Germania s'a edictat o întreagă serie de avantagii pentru acei cari organizează reuniuni de box. Avantagii fiscale, în primul rând, pentrucă cele de altă natură sunt în ordinea firească a lucrurilor. Și acum iată reversul, adică faptul corespunzător dela noi. Un organizator de box și încă unul din cei mai activi care a dat o seamă de dovezi că nu câștigul material este determinant al pasiunii sale pentru pugilism, este — dela o vreme — hărțuit de organele fiscale. Pentru plata impozitului — o sumă destul de mare — asupra veniturilor realizate în reuniunile de box pe cari le-a organizat. O impunere fixă, din oficiu, care se referă la un beneficiu de lei 300.000 anual. Atât a hotărât o percepție competentă că trebue să câștige pe an un organizator de box în țara românească. Numai că organizatorul care luptă azi contra acestei erezii a făcut dovada că nu a câștigat un ban de pe urma reuniunilor, ci din contră a pierdut sume importante (martori sunt toți spectatorii din ultima vreme ai reuniunilor de box).

Fiscul are însă hârțoage cu diverse paragrafe de cari se prevalează, ori de câte ori hotărăște în materia pe care o dirijează. In speța care ne preocupă a precizat: «având în vedere că prin organizarea reuniunilor de box se practică un comerciu... d. Cutare se impune după cum urmează»...

Așa dar d. Diurnescu dela percepția X a hotărât că boxul e un comerciu *și* organizatorul *care are nefericirea să-și ducă amarul în sectorul administrat de înalta d-sale competență trebuie să suporte această definiție. Bine înțeles teoretic, pentrucă în mod practic numai toba l-ar mai putea transforma în adept al acestei concepții neo-fiscaliste.*

Am făcut paralela, pentrucă ni s'a părut interesantă, deși nu este unica pe care o avem la îndemână. Dar, ecuația «aiurea și la noi» *va rămâne cine știe câtă vreme irezolvabilă, așa că... trecem mai departe.*

Cupa Jan Șeba

Vor participa numai grupările din Divizia Națională?

D JAN ȘEBA

Aseară urma să aibă loc întrunirea reprezentanților grupărilor bucureștene din Divizia Națională.

Nu s'a luat nici o hotărâre asupra modului cum se va disputa această probă.

O polemică mare s'a încins pentru moment, privind destinația acestei Cupe.

Se pare că nu donatorul i-a dat destinația limitată de care s'a vorbit. Din cercurile apropiate donatorului, am primit informația că d. ministru Jan Șeba nu și-a manifestat nici o preferință.

A oferit o Cupă care să fie disputată de toate grupările bucureștene fără să indice că vor participa numai echipele bucureștene din Divizia Națională.

Paulino nu mai este campion al Europei

Noul campion este Carnera... printr'o interpretare a regulamentelor.

ROMA, 9. — Ziarele au publicat astăzi următorul comunicat: *«S'a anunțat că Pierre Charles l'a provocat oficial pe Paulino pentru titlul de campion al Europei la categoria grea.*

Provocarea aceasta nu are nici un sens deoarece Paulino și-a pierdut titlul în matchul cu Carnera. Regulamentele internaționale sunt clare în această direcție. Titlul mai mare îl absoarbe pe cel mai mic.

Prin urmare, Carnera, învingându-l pe Paulino a devenit în mod automat și campion al Europei de categorie grea.

Federația italiană, nu numai că l-a confirmat pe Carnera campion european la toate categoriile, dar a și informat «International Boxing Unionul» în acest sens, atrăgându-i atenția că provocarea lui Pierre Charles nu trebue să fie omologată, Paulino ne mai fiind campion».

Paralel cu această victorie — pe cât de neașteptată, pe atât de interesantă — Carnera a mai obținut încă una. Tot atât de utilă.

Este vorba de o victorie judiciară.

Noul său manager, Luigi Soresi, care se află actualmente la Neapole, ne informează că a primit dela Londra o telegramă care-i anunță victoria lui Carnera în... procesul, pe care i l-a intentat fosta sa logodnică: d-ra Emilia Tersini.

Nu se poate spune deci, că noul campion mondial nu este în pasă bună...

I. P.

IȘI ALEGE RUGBY-UL ALȚI CONDUCATORI?

Federația română de rugby își ține adunarea generală extraordinară Duminică 12 Noembrie 1933 la ora 10 a. m. la sediul său din str. Carageale.

Ordinea de zi cuprinde puncte fără nici o importanță, ele constituind doar subiecte de discuție și nu soluții practice.

Cu această ocazie majoritatea cluburilor de rugby vor căuta să provoace demisia comitetului F. R. R. pentru a se proceda la o nouă alegere.

De altfel, însuși d. Grigore Caracostea a sugerat, mai de mult, o asemenea demisie pentru a da posibilitatea cluburilor să-și aleagă conducătorii pe care-i cred mai nimeriți.

Se pare că s'a căzut de acord și asupra listei viitorului Comitet care se va compune din: Președinte d. avocat Grigore Caracostea, vicepreședinți d-nii: ing. N. Mărăscu și D. Tănăsescu, secretar general: d. G. Nicola, casier: d. Paraschiv Ștefănescu iar ca membrii d-nii: Octav Costacea, Ion Anastasiade, A. Mărășescu, Manole Filiti, Victor Cazana, V. Fanella, Ion Beju, Th. Popovici, lt. Aftemie și ing. Lăzărescu.